

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Take so.

»Samo en poljub!« on prosi
 Dekle svojega srea,
 Ko stoje v večerni rosi
 Roko ji v slovo poda.

»Sram me je!« mi zapsepeče
 Ter deviško zarudi,
 »Lahko noč!« in že odteče,
 Češ, domu se ji mudi.

Dolgo on za njo še gleda
 In je v dno srea vesel,
 »Sram! — porok mi je beseda,
 Da sem biser danes vjel!«

A močno se je opalil,
 Vedel ni, kar je za smeh,
 Ravno da doma zavalil
 Sinček njen se je po tleh!

Silvester.

Iz Podgore pri Gorici.

(V narečju.)

Kakor vsaki dan, tako tudi danes se zberemo vsi skupaj na križpoti. Tukaj počnemo govoriti. Vsak pove svojo. Kaj vi, jest, jest! ki s'm pršu učiera zvečier čest začne Žemo. Ker nisem imel zadosti šoldu za plasat, mi sju mogli posodit. In ta trajna je skor vsaku nedelju. — Zdaj nimam ne evenka, ne tobaka.

Nace imaš an španjol?

Nace: Nimam! To, šiora Tina jema.

Žemo: Sei vieš, da jemam za si trebit zdej s pufom! ne španjole kupavat. O ben, ti Milio pa za tistu kronu si

bomo že pogliali kadar nam bo oče dotu odšteu, Tuančić tudi lahko počaka. Pej ti Cegan jemaš kakšnu čiku? —

Cegan: Ja meni se zdi, da s'm vvidu, ki tti je papadla z uuaršta adna, uučiera na brbrjarju, kadar si popoposkuačnu, in zdej bieži jo jieskat če čieš da boš fefeifu.

Nace: S potju bieži obnejdit tudi tistu, ki drži bandiru v Ločniku kadar pasa laška korša.

Žemo: Le muči, tista je liepa pupa.

Cegan: Po ja ja dd je liepa, če ne fafalin je vsa podobna nanaši mamej, ki jejema kmali devedsiet liet.

Žemo: Muči, muči, za'ko šrajaš takuo naruoduo, ki ji manjka.

Nace: Neč ji ne manjka. Tisto je slabo, ko je samo ob nedeljah rusa, ob delavnem pa bleđa kakor zid.

Cegan: A alora je roba di fatura, e no di natura! Ko rerečeš pej ti. Naci, je riries ali ne.

Nace: Po ja, ja, da je res. Tudi ta prva od lege nazionale je.

Cegan: Jejest tudi či zazaletim z nuosom v njo jo ne pogledam.

Žemo: Mučte, mučte, ki če bo šla po sreči galieta, ta sveti Martin vam že dam konfete.

Cegan: Ja, či či jih pridš bōrat čije na Rojee.

Nace: Alora tisti dan, bo no veliko veselje za cielu Podgoru. Jest znam dobro špilat na ramoniku, na uaralce

tudi, zatuo lahko tudi mene povabiš.

Žemo: Ben ja. v nedelju ti dam en goldinar za kaparu. Dejmi roku. Velja!

Cegan: Kaj poreče pej strie Bbbrive, ko ne vieste da od pprvega junija jie puošta v Popodgori.

Mišetar.

Ponesrečeni pesnik.

Kaj neki z našim je poetom,
 Ki pesnikaril je poprej tako marljivo,
 A ko si slavo stekel že bi neumrljivo,
 Ponchal nakrat s slabim je sonetom?

Kaj z našim bilo bi poetom?
 Poprej je pesni delal res takoj »na cente«,
 Za nje vporabil vse mogoče je »momente«,
 Zdaj pa ponehal z nizkim je poletom.

Kako pa to se je zgodilo?
 Glej, kritik pesniško mu žilo je prerezal,
 Zdaj suha je, ker slabo mu jo je prevezal
 In Pegaza ne nosi več ga krilo.

Silvester.

Dve turnski uri.

Slivški gospod kaplan je rekel: Urar Kōlmer na Dunaju nam je tako uro naredil, da gre prav kakor ajzenponarska, da take ni več za dobiti.

Šiški gospod kaplan pravi pi:

He he! Vaša ura je ničla proti naši, ker pašo je naredil Hazeker iz pajerskega in tako dobro gre, da se solnce po nji rihta, tedaj dokaz, da take ni več nikjer svetu, ko je naša.

Narodna pripovedka.

Spisal L. Skuk

V neki vasi živel je kmetič s svojo osemnajstletno hčerko. Kjer je bil že zelo postaran, potoži neki dan proti svoji hčerki, da on ne more več dela zmagovati, da mu je treba pomoči. Veš draga Metka oženil te bom in tvojemu ženinu predam vse kar imam. Metka nekoliko vesela odgovori očetu: »Kako hočete me močiti ko ni krajevarja pri hiši. S prazno roko se nemoremo lotiti«.

»Kje pa naj denar vdobim«, vpraša jo oče?

»Kravico prodajte, saj nam ostane še junica«, reče Metka očetu.

»Dobro« odgovori oče, »tako grem v mesto in prodam kakemu mesarju kravo«.

In res se še isti dan poda v mesto.

Ko pride k prvemu mesarju začne ponujati kravo; da je dobro rejena in zadnja cena 50 gld.

Ker je mesar poznal tega kmeta in kravo, mu takoj odšteje denar, in potem reče kmetu, da pride drugi dan zjutraj ob 8. uri po njo.

Kmet vesel počere denar ter odide in misli si — še vse to bo premalo. Bil je pa dobro navihan za kakšnega naplahtati. Gre še drugemu mesarju ponujati kravo in tudi ta mu odšteje 50 gld. kakor prvi in da pride drugi dan ob 8^{1/2} po njo.

Kmetič je imel že 100 gld. Misli si, tudi to ne bo preveč, dva sem že opeharil, naj še tretjega. Šel je še k tretjemu mesarju kravo ponujati, in ker je tudi ta poznal kmeta mu takoj odšteje 50 gld. in zraven pristavi: »Veste očka, jutri okoli devete ure pridem po kravo«. Dobro, odgovori kmet ter odide.

Sedaj jo pobere naravnost domov, da povè svoji Metki kako je dobro odpravil. Ko pride domov začne pripovedovati, da je dobro prodal. Metka bila je seveda vsa vesela misleč kako bode srečna živela v zakonskem stanu.

Oče njen je postajal pa od ure do ure bolj otožen, ker je vedel kaj je storil, in da ta reč ne bo tako gladko izšla.

»Jutri, reče oče Metki, me ne bo doma in ko bo prišel mesar po kravo, reci da naj počaka, da pridem kmalo«.

»Dobro očka«, odgovori Metka.

Drugi dan zgodaj vstane in se skrije v seno, da bo slišal kako si bodo mesarji dobro jutro voščili.

Ko je bilo proti osmi uri pride prvi mesar. Metka je ravno na pragu stala.

»Dobro jutro Metka!«

»Bog daj dobro«, odgovori ona.

»Kje so očka, jaz sem kupil kravo«.

»Mi je znano, reče ona«, »le malo počakajte, pridejo takoj domov«.

In ko se tam nekoliko pogovarjata pride drugi mesar in vošči prvemu dobro jutro.

»Bog daj«, odzdravi prvi.

»No, kaj pa ti tukaj tako rano počenjaš, si li prišel snubiti Metko?«

»Ne, ampak kravo sem včeraj vkupil in sem prišel po njo«.

Kakor da bi ga zbedel zakriči: »Ti navihani slepar saj sem jo tudi jaz vkupil in denar odštel. Začela sta se prepirati; prvi je hotel kravo drugi tudi. Metka pa je stala v strahu pred njima. V tem ko se tako prepirata pride še tretji mesar.

»No, kaj je pa vaju prineslo tukaj sem se kregati«, ju vpraša?

Veš, ta h...č je prodal obema kravo in jaz jo hočem imeti, ko sem jo prvi vkupil.

O—o—o prokleti slepar tudi jaz sem mu odšrel 50 gl.; jaz hočem tudi kravo. Zdaj se pa začno tako prepirati, da je vsa vas skupaj pritekla. Metka pa se ni znala kam obrniti od sramote.

Sosed, ki je vse to slišal in videl, gre mesarje tolažit: »Kdo je prvi kupil kravo?« »Jaz« odgovori mesar. »No, vi vzemite kravo in vidva pojte ga tožiti, saj ima hišo«, reče sosod.

In tako so tudi storili, in še tisti dan sta šla mesarja tožiti kmeta.

Kmet je bil od tistega dneva še bolj zmešan. Kaj bo z menoj je tarnal, gotovo me še zapró in še lahko ob kočico pridem. Añ kar je storjeno je storjeno, naj se zgodi Božja volja.

Čez osem dni prinese sodnijski sluga tožbo, v katerej je bil omenjeni dan za sodbo.

Določeni dan gre zgodaj na sodišče, tu dobi slučajno pisarja samega, ter mu začne pripovedovati kaj je storil. Pisar na to: Očka, slaba vam prede, stroškov bo veliko in še zaradi goljufige bodete sedeli tudi par mesecev v senci«.

Kmet se je ves potil strahu in prosil pisarja, kaj mu je storiti? Pisar pa mu odgovori: »Ako mi daste kaj, vas navadam, da boste prosti vsega«. Kmet mu obljubi juničko za plačilo, ako ga res reši. »Dobro«, reče pisar: Junička bo moja, ako boste oproščeni«. »Zagotovo« potrdi kmet. Pisar ga pouči: »Kadar boste poklican pred sodnika na vse kar vas bo on vprašal potegnite s prstom ob prst in zgovorite fee!

fee; pa ne vstrašite se. Ako vas sodnik spozna za neumnega vas oprostí«.

Kmetu se je sicer ta čudni poduk zdel deloma neverjeten, a tudi nevaren. Vsekako je hotel poskusiti še ta pisarjev recept in počakati mesarja.

Ko je odbila osma ura sta prišla tudi mesarja.

Pričela je razprava.

Najprvo je sodnik zaslišal še enkrat tožitelja, in potem pokliče kmeta.

Sodnik: Vi Tomaž Trinka ste prodali trojim mesarjem kravo!

Kmet: »fee-fee!«

Sodnik: Falot vam že pokažem fee, vas pustim takoj zapreti na tešče, da bode te žrn.

Kmet: »fec-fee!« možko zabrusivši prst ob prst.

Sodnik: »Razsodba se glasi: Ker ste prodali kravo trem mesarjem, za to ste obsojen povrniti denar in vse stroške; a zaradi sleparstva samega bodete premišljevali sedem mesecev težke ječe, poostreno vsaki mesec z dvakratnim postom na trdem ležišču.

Kmet: »fec-fee!«

Sodnik — jezen: »Sedaj nas hočete še za norea imeti vi goljuf!«

Kmet: »fee, fee!«

Sodnik ni vedel kaj storiti, ker se mu je zdel ta človek res preveč bedast, začel je premišljevati; ko bi ta človek na vse zadnje ne bil pa res neumen, ne bi šel trem mesarjem krave prodajati, in tudi obsoditi ga nemorem, pa naj bi gospodje potrpeti za takrat.

Potem se obrne proti mesarjema: »Jaz ga nemorem obsoditi saj vidita sama, da je norec. Čemu niste bili bolj previdni, in ste kar tako naglo zaupali vsakemu. Jaz vam nemorem pomagati, bodete znali biti drugikrat bolj previdni. Mesarja sta jezna odšla, kmet pa počasi za njima. Na stopnicah se pa kmet nekoliko vstavi«. Pisar stopi tiho za njim zavihaje si štiri ščetine pod nosom: »Kaj ne očka, da sem vas dobro naučil, kedaj pridem po juničko?«

Kmet: »fee, fee!« in hitro odide.

Pisar se žalosten obrne in si misli, kaj mu hočem, potrpeti moram tudi jaz, če me ovadi pridem še lahko jaz sam pod ključ.

„Kaj čitate najraji.“

— vprašal je neki gospod Dunajčana v gostilni? — »Najraji čitam jedilne liste (»Speisezettel«) — odgovoril je Dunajčan.

P. V.

Z veselim srcem pisal
Sem pismice belo drobno,
Ljubezen sem ji risal
Ki jo goji sree zvestó.

Spominjal se jo dneva
Ko skupaj pomenkvala se,
Odkrila ko mi deva
Ljubezni polno nje sree.

V njem srečne moje čute
Razločno sem povedaj ji
Sree, brez vsake muke,
Kak sreče polno se čuti.

Prav težko se oddalil
Teško od pisma vzal slovo
Še enkrat jo pozdravil
Poslal poljubčkov sto in sto.

— b —

Uganjke:

1.

Vprašanje: Kakšna razlika je med mladim ljudskim, slovenskim učiteljem in med mladim ljudskim nadučiteljem — nadzorniškimi kandidatom? —

Odgovor: Razlika je ta, da mladi ljudski učitelj je bil meseca maja t. l. vspособljen pri učiteljskom izpitu tudi za šole z nemškim učnim jezikom, dočim je ljudski nadučitelj — in nadzorniški kandidat ali nadzornik in spé, pri tej skušnji — propal. —

2.

Vprašanje: In zakaj se je takega mladega nesposobnega, ljudskega nadučitelja predlagalo nadzornikom? —

Odgovor: No, zato, da bi dobili starejši, sposobnejši in zaslužnejši učitelji in nadučitelji dotičnega okraja — moralčno zaušnico. —

3.

Vprašanje: Pa kdo je vsled tega dobil največjo zaušnico? —

Odgovor: Največjo moralčno zaušnico je dobil vsled tega oni, ki je tako nesposobnega učitelja predlagal nadzornikom. —

4.

Vprašanje: Kako pa to dokažeš?

Odgovor: Ker ga je ministerstvo pustilo na cedilu. —

Usmiljenje.

A: »Povejte mi, zakaj ni C. na večrajšjem shodu govoril.«

B: »Eh, jaz mislim, da so se mu ljudje vendar smilili, ker jih je bilo toliko.«

Tudi avstrijskih ministrov igrače so Slovanom nevarne.

In naj avstrijski ministri ponujajo Slovanom še tako nedolžno igračo, ni jim zaupati. — Konj je sicer iz slovanske lipovine, ali v trebuhu skriva nemško furijo.

Dvojna pomota.

— Zdravnik je sedel v prijazni družbi poleg mlade dame, koja se je pritoževala, da ji trebuh boli. »Vi ste gotovo v blagoslovljenem stanju« — rekel ji je zdravnik. — »Bog varuj«, odgovorila je dama, »saj sem že 18 mesecev — udova«. — »O, prosim, oprostite, gospa, odgovoril je zdravnik, »mislil sem, da niste poročeni«.

••

Najboljši dokaz.

»Ta račun sem Vam vendar že pred pol leta plačal!«

»Vi se motite!«

»Gotovo ne; kajti, da sem Vam ga plačal, to me še danes jezi.

—

A: »Veš kaj, Ti bi mi storil veliko ljubav, če bi jutri zvečer eno uro dal časa ostal v gostilni in bi potem, ko se vračaš domov, na moje okno potrkal; kajti moja žena Te vedno postavlja meni za vgléd, češ, kako si soliden in kako zgodaj prihajaš domov.«

B: »To Ti iz srea rad storim, dragi prijatelj samo to te prosim, da Ti pojutrišnjem prav isto storiš, kar danes od mene zahtevaš, ker tudi moja žena vedno povdarja Tvojo solidnost.

—

»Vi ne verjamete gospod doktor, koliko truda nas stane, predno spravimo našega malega Vinkota zvečer »spat! Ta bo gotovo astronom!«

Doktor: »Ali pa — nočni čuvaj!« —

✂

Kako nam je naš profesor zgodovino predaval.

Zadnje uro ostali smo pri vzgledu junaške ljubezni do domovine: pri branitvi Termopil po — Mohorko jaz Vas že pa zopet slišim mrmljati — Leonidu.

Termopile se pravijo po slovenski: — budalosti, moj ljubi Vuk, jaz v svoji uri ne trpim — po slovenski: topli vreli. Kserks prišel je torej se svojo vojsko do soteske. Prej pa ko pride do bitke, odpošlje kralj Perzov k Lakedemoncem poslance z zahtevanjem: — dajte mi tisto nit sem, Vi otročaj tam zadi — torej z zahtevanjem na izročenje — dežnik, moj ljubi Kukovec, se postavi v kot, kjer se ne prevrže vsako minuto — orožja. Ponosni odgovor Leonida se glasi: — Vi Bauman, odmaknite se malo, da lahko vidim, kakšne neumnosti Lenart za Vašim hrbtom dela — jaz sem mislil reči: od-

govor je bil: pridite si sami po njega; in ko se je Grkom naznanilo, da je število sovražnika tako veliko, da bi solnce od pušie zatemnilo, odvrne Leonida zaničljivo: — Mohorko, pazite mi, ali Vas po vsej pravici poženem skozi vrata, ako mi konečno ne nehate tako vpeto gledati — hm, odvrne Leonida, tem bolje, bojevali se bodemo pa v senci (pugnabimus in umbra).

4 dni pozneje pride do napada. Na povelje Perzov — Vi tam zadi, ne zaspite mi — vrže se ogromna množica v sotesko. Junaška bila je branite? Leonida in — Vi ste pravi osel Bračko — in več dni trajala je bitka in niti jedro perzijske vojske s ponosno slavo — Mohorko, Mohorko, Vi gotovo nekaj pišete, kar ne sliši k uri — »neumrjoči« niti to ni moglo zavzeti soteske. Konečno pokaže neki grški izdajica imenom — Limovšek, najneumnejši — Hm! Hm? Hm! imenom Ešijalt Perzom pot prek gorovja in nenadoma razširi se med Grki strašna vest — kdo že pa zopet meče papirnate kroglice? — vest: mi smo od zadaj napadeni. Na to vest odpusti Leonida svoje zaveznike, on sam se pa se svojimi 300 Špartanci bojuje naprej in vsi so storili častno smrt, katero naš — Vajda, mislite li, da se Vas, vstrašim, ako me tako pisano gledate — katero naš Horac slavi z znamenimi besedami: Dulee et decorum est pro patria mori, kar se slovanski glasi: — Kmalu bom tja nazaj prišel, Mohorko — sladko in slavno je umreti za domovino.

Cela Šparta je obžalovala smrt svoje junaške čete. Na tem znamenitem bojišču postavil se je spomenik z lepim napisom, ki se v svoji obliki tako le glasi: — sedaj pa imam preveč; jaz ne morem več naprej govoriti, če vidim tako velike ljudi take gluposti vganjati. Neverjetno Mohorko! Zapustite takoj razred in ako mi do prihodnje zgodovinske ure ne prinesete vsebine današnjega prednašanja ravno tako izdelane, kakor sem jaz prednašal, potem bodele videli, kaj se bode zgodilo! Ste razumeli?!

Mohorko prinesel je pri prihodnji uri gospodu profesorju zgodovine njegovo prednašanje ravno tako, kakor se je v resnico glasilo.

Štajere.

••

Pred sodiščem.

Luka Kvas je bil pozvan pred sodnika. Pride k sodniku. Sodnik reče: »Ko se pride pred sodnika, se mora prej obriti«.

— »Ob sedmi uri sem se obril in sedaj je osem in ta vrag od brade mi je že zopet zrastle, odgovori Luka Kvas. — »Ako vam tako naglo brada raste, pojdite v Trst k »Briveu« in naj vas on dobro obrije, kajti on je mojster v tem poslu in zagotovim vas, da vam nikdar več ne bode zrastle brada v eni uri« — dejal je sodnik in Luka Kvas je radostno švedral proti Trstu v »Brivčevo« — brivnice. —

••

Moč „regimenta kranjskih Janezov“

— Moč sreča vojaka »regimenta kranjskih Janezov« ter ga vpraša, kako močan (hotel je reči: koliko moč broji regiment) regiment kranjskih Janezov«. — Vojak je bil užaljen zaradi tega izraza in udari moža po glavi, da je telebil ob tla — rekši: »Vidiš, tako močan sem samo jaz; sedaj si pa lahko misliš, kako močni smo vsi skupaj mi »vojaki kranjskih Janezov«.

••

Obvezanec: »Gospud »rihtar«, vejo, tisti »fardaman« ovukat mi je narajtov »špež« za tisti »šekvešter« celih 19 gld. 45 kr.

Sodnik: Saj tako je prav, on (odvetnik) je računal po tarifu in sodnija je postavno likvidirala.

Obvezanec: Oh, Bog se usmili čez me in sv. Matevžek! — Gaspud »rihtar« jest sem jako velik revež, ta stara moja ima naduho, moj edini konj ima sto duš; moji otroci se pa garjevi in boleajo na tisti bolezn, ki se imenuje glad!

Vejo kaj, gaspud, naredimo iz tistih 17 gld. 45 kr. okroglih 10 gld. sej »avukat« ne bo zaradi tega »polente« stradov. Pepče.

••

Kedaj bo na Kranjskem mir?

To se bo zgodilo v tiskem času, ko se bosta Malovrh in Koblar pod pazduho sprehajala po Latermanovem drevoredu; ali kadar bode dr. Tavčar predsednik katoliškega doma v Ljubljani; ali kadar zamenjata Slovence in Slovenski narod glavne urednike. Zagotovo pa takrat, kedar bode na Kranjskem prepovedano pisati slovenske liste. —

••

Nenavadna bratovščina.

Oče in sin oba iz Kamnika na Gorenškem, sta se nekoč hudo razjezila. Oče

sedi jezen pri mizi in kuri tobak; sin Jozé pa hodi zamišljen po izbi.

»Oče, vi ste jezen na me jaz na vas, ker sem pa jaz Vaš sin se udam, in na vso jezo vam plačam dva litra, pojva v krémo. — »Lump si res, pa naj bo, pojva.«

V krémi vkaže oče dve četrtinki, mirno sta spila vsak svoje; zatem pokliče poliček, tudi tega sta spila. — »Oče kaj bodeva vedno motila krémarja, dajte poklicat liter. Prišel je liter prišla sta dva, pila sta oče in sin dokler nista nekoliko navdušena od kapljice, nekoliko iz ljubezni pila bratovščino: oče in sin. —

Ribniški rešetar.

Strah.

Un kejd'n s'm obžjerov po trg' v Žapužeh, tam s'm biv jaku znan v an' oštarij in s'm imu tam niderlog, biv tam ne hrani in ne jeprgah.

Spat s'm hodu po nevad' v tazgurajni cimir. Blu je sebuata večjer in šla je dajkla v cimir po praž'nško oblajko, k' je bla v an' star' skrinj kone špampeta spravlena. Skrina je bla prav stare sorte, pokrov je biu težak k' je imu ze zekljajpat nevdol prbitu želajznu sre' podobnu zeperalu in tazdulajn' dajl je imu pa kuk'r ane klajšče in k'd'r se je pokrov dol' spüstu so pa klajšče ze srčee zegrable pa je bla skrina zeklejvena. Kukr je dajkla gvant odberala je po neklüčji pršu zdulajn' kone kovtra med tistu zeperalu in se je srčee v kovter zepičlu, prestlala je postle in kovter v miru pustila. Jest s'm pršu spat ob 11. ur' z večjer, svajčo s'm ugasnu pa se na pojstlo uljegu. Polej s'm premišlev k'ku sva bla z tükajšn'm tastarem očetam prjatla, k'je pred 14 dnvi na tej pojstelj umrl. Kok'r s'm kovtr nase potjegnu in z roke spüstu, pa je raz mäne odlätu, poleg s'm spjet kovtr nase potegnu pa dobru držov, pa kuk'r s'm mšlu zaspat s'm pa spüstu in pree je biu kovtr v znužji, potjegnu s'm spet kovter nase in se érez glavo odel, de s'm z lajvo roko kovtr držov in z glavo tiščov in z desnico s'm se križov. Po čelu je biu pot, lasje pa trdi kuk'r neožgan drat. Zaspane me je spravu v omotico de s'm kovtr spüstu, pa smüknil je pree raz mäne.

Mislu s'm s', de imajo d'hovi samo v temot' muč in ne pr svtlob'; spomnu s'm se starga prguvara k prav: «Sila kula lom' v sil' tüd gospoda mol'«. Skoču s'm s postle in bliskovo svajčo užgav poleg se pa malu oddahnu. Kukr s'm se ojaču s'm vse pregledov po cimir' imu s'm svajčo v

lajv' rok' in djesna je bla pripravlena ze križ dajlat. Kovtr s'm s' znužje potegnu de bom postlo pogrnu pa je ta kruata spet smüknu. Polej s'm b'l netanku pregledov, pa s'm vidu, de je srčee od pokrova v kovtr zepičenu, in kuk'r s'm kovtr gor' potegnu se je pa pokrov vzdignu, in kuk'r s'm spüstu se je ta prikaz'n pa zepriu, k' je blu težku. Polej me naj blu več strah, lasje so postal' volni ku pavolea, samu žal m' je k' s'm tülku križu prez potrajbe nerjedu.

Kultura sedanjega veka.

Pri Nemcih: Čehom glave razbijati, — slovanske jezike in otroke kupopovati — z nemško špraho zveličati Slovane. —

Pri Madjarjih: Prodajati posestva Židom, poročavati madjarske hčerke Izraelcem; Slovacom šole zapirati, otroke krasti in Madjarkam prodajati, in pa Hrvatom na tilniku sedeti.

Pri Italjanih: Širiti laško kulturo kjer je ni treba. — Škiliti éez laško lužo na Trst in obrežje. — Bežat pred Menelikom. Hoditi po polento v Avstrijo. Zaničevati Slovane, katerih jezika ne poznajo.

Pri Francozih: Dreifuse pošiljati na na hudičeve otoke in jih potem zopet domu voziti. V hudi vročini predsednike s palicami napadati.

Pri Engležih: Imeti vse države za norca, v tem pa spremeniti ves svet v velikansko engleško kramarijo.

Pri Slovencih; Zavijati se v liberalni ali klerikalni plašč egoizma.

DOPISI.

Od nekod nam pišejo. Boter kosmatin, pridí enkrat »pošpegat« v naše kréme. Tam bodeš videl dve prav zarašene repčevke, ki znajo take »naštimat«, da jih je vredno pogledat. Kedar prideš prinesi po tvoji navadi razno orodje kakor; vile, par tucatov žajfe in nabrušenih britev, in tiste rašave brisače, da dobro odrgneš; tudi škarje jezike odščipajoče potrebuješ, ker tisti košček mesa noče jim stati miren za zobmi. Metle ti ni treba, saj jo dobiš pri njih doma. —

Ne misli, da ni sila; so celo fantje že v strahu pred temi srakami. Glej pa, da ne zgrešiš osebe, ker Katarina je zdaj

Kati in Franica-Fani. — Ako si v dvomú poprašaj »Tončko in Karlinec«, one dve ti tudi priporočimo Brivčevi nemilosti. Tako dragi boter imaš tukaj štiri sračice, dovolj za eno gnezdo. — Kadar te obriješ, ti pa druge naročimo. —

Karnaprej.

Iz Trsta. Udana slovenska mati piše Briveu sledeče:

Kakor znano je bila 4. t. m. pri Sv. Jakobu krasna veselica, pri kateri sem bila navzoča tudi jaz, kot prava Slovenka, dušom in telom; a ne samo z imenom i slovenskim trakom. Oh, kako sem bila vesela, ko sem vstopila v tako veselo družbo: ali nekaj me je močno žalilo. In kaj kaj? Ko se sprehajam med poslušalce vstopim tudi med slovenske pevkinje, jih ogledam ter mislim, to so res krasna slovenska dekleta. Ali kar naenkrat slišim med njimi laško klepetanje. Poslušam in poslušam pa si pazno mislim, kako morejo slovenska dekleta, s slovensko trobojnico na sebi, kramljati laški. — Tega bi lahinja ne storile za celi svet ne. To se pravi norčevati se s slovensko zastavo. — Jaz bi Vas prosila drage slovenske gospice, če tudi Vam nekaterim gre težko slovenščina, ker jo menda rabite le v nekaterih slučajih, vendar pomislite, da ste hčerke slovenske matere, da v Trstu moramo me žene in dekleta oprijeti se z vso silo našega jezika. Govoriti ga moramo doma v družini in na vsaki veselici. Potem še le porečemo: evo, to je slovenska veselica, slovensko dekle v slovenski družbi. — Drugače miatimo prazno slamo in Italjani nas lahko po pravici zaničujejo. Dragi Brivec, oprostí da sem napisala te vrste ali morala sem.

„Slovenka“.

Iz Boršta. Dragi Brivec, kadar prideš k nam imel bodeš lepo priliko viditi tri mladeniče, kateri so bili vže dvakrat v razbeljeni peči in na srečo ostali so obakrat popolnoma nepoškodovani. Sedaj se pa lepo na dežju sušijo. Ker se jim tako dobro godi, bi se radi še malo poženili, ali glej ga zlomka, poštena dekleta se jim odtegujejo in to fante strašno peče; posebno tudi zato ker vidijo da drugi pošteni fantje imajo dekleta na izbor. Toraj Brivec le urno k nam, da jih očistiš in ostregaš mogoče, da jim bode sreča milejša. Ker se pa banka upira pokriti stroške za ogorjene peči so naši fantje mimo vozečemu potegnili iz voza par desk in jih zabili éez ogorjene stene.

Ti fantje niso za vsako delo zato si bodo ob pravem času lahko kakšno figo posušili.

K u k e e.

Iz malih Žabelj: Ko sem po precej dolgem času spet obiskal domače kraje in sklenil par dni veseliti se v krogu domačinov; zadenem nekega dne prtljago na hrbet in hajd s prijateljem v visoki Križ. Že se mi je bliščalo nasproti belo kloster-sko zidovje in žalostno je molel nekdanji slavni grad svoje gole zidove proti meni in me spominjal minljive posvetne sreče. Tako zamišljen sem korakal skozi Male Žablje in čuj in strmi, kar naenkrat mi vdari na uho cel »patrnošter« medenih, milozvenečih besed. Hitro se ozrem na dotični kraj, kajti mislil sem že da sem se zamaknil. Mimo nas je šla neka Malo-žebeljska gospica, ki je peljala par otrok in jih svarila. »No šta korer, ki noti kaška!« Ker sem mislil da sem že res med pravimi Lah in sva s prijateljem govorila nekoliko glasno, zbal sem se za kožo, ter takoj vso svojo italjansčino porabivši obrnil se proti »milostljivi rekoč: »Orpo anka qua se šenti taljan«. A hvaljen bodi Bog, kmalu sem se prepričal da sem še pri zdravi pameti, in da stojim še na ljubi domači, slovenski zemlji. Pričel sem jo nekoliko oštevati, kajti isti ženski element hoče najbrže poitaljančiti cele Žablje, ker pa misli, da pri odraščelih ne opravi nič, je začela takoj pri otrocih. Take reči se godijo pri nas. Ako pa bi najbrže kak potreboval kake guvernante, in ker sem še tako dobrega srea da ji privoščim mnogo več sreče nego jo more uživati z kmetskimi otroci, Vam priporočim to.

Quel ki šenti tutto!!

Iz Ajdovščine (Pütrhi) pošilja se nam oznanilo in priporočilo na novo odprtega hotela, prav za prav »hotel pensioniran«. Ta hotel pridobil si je po dobremu voditelju in sploh dobri opravi v kratkem času popolno zaupanje ljudstva, dokaz temu da ga najvišji krogi obiskujejo, tudi uradniki iz štaieranta i. t. d. — Cene so v primerju elegance jako nizke, n. pr.: obed o poludne z ričetom vred — 15 nov. Ješpren je iz prvih austro-ogerskih tovarn. Večerja z solato vred — 8 nov. — Vino teče blizu mimo. — Postelje na »fedrah« po 5 in 8 nov. —

V obilni obisk priporoča se sl. občinstvu

F. Babršček

stolar, mizar, kuhar in
hotelier.

Iz Dola na Štajerskem. (Dalje). Da nam ne bodeš očital dragi »Brivec« da smo ti kaj zamolčali ali prikrih, ti povemo tudi druge svoje slabosti ki nas težijo. Med nami, precej velika-duševna zaspanost v napredovanju slovenske omike. Na tem potu smo že malo zaostali za drugimi Slovenci, med tem, ko smo se bili pred nekoliko leti do dobrega vzdramili iz trdiga spanja. Sedaj smo pa začeli na tem potu nekoliko pešati; dasiravno nam ne manjka pripomočkov, s katerimi bi se lahko povzpeli do vrhunca narodne omike. Ne manjka nam knjig, ne manjka časopisov, vsega imamo na razpolago; a manjka nam trdne odločne volje in pa prave domovinske ljubezni do slovenskiga jezika in omike. Knjige leže zaprašene po kotih kot nerabljive reči; časopisi se uničujejo in prezirajo kakor nepotrebna stvar. Imamo slov. »bralno društvo« zalogo vsakovrstnih, koristnih in poučnih knjig, in množino slov. časopisov; toda — razun peščice otrok, se skoraj nobeden ne briga zanjo; zdi se nam preotročje da bi se pečali s takimi rečmi, in mislimo, da je to samo za one, ki nimajo družega dela kakor brati in pisati, ne pomislimo pa, da je tudi odrašen človek potreben poduka in izobrazbe.

(Pride še).

Lipica na Krasu. Našemu botru Briven je dobro znana cesarska konjarna v Lipici. Letos so določili zidati še en veliki hlev. Bazoveci, Gropajci, Trebenci in Lokavci so prevzeli zidarska in malavarska dela. — Ali šior kapotu Kravsu se je zdelo, da brez laha se ne zida hiše tudi cesarske ne, — zato je privabil še nekaj nepotrebnih Italjanov v Lipico, da pojde bolj s pod rok, ako bosta stara prijatelja Lah in Slovene skupaj klepala kamenje. — Če tudi so naši zidarji in malavarji znani kot dobri delavci, dobivajo laški vendar boljše dnino.

Ta pa je najlepša. Vsak delavec ima svoj poldanski počitek, samo v Lipici tega ni, ker g. kapo Kravs sili delavce na delo še pred uro. — A če bi ga delavci prašali po urniku, bi se on zmenil za »orario« kakor za lanski sneg. Češ, kar velja za Trst ne velja za Kras. — Pretečeni četrtek, so se pa lipški žrebci in kobile čudili, ko so vidile zidarje ločene v dva tabora tu Slovenci tam Italjani. Prvi so se uprli, in niso hoteli na delo, dokler jim g. kapo ne pokaže urnika. Lah so bili pa v strahu, kakor človek, kateri ima kaj na vesti. — To je »šiopero« so šepetala žrebeta med seboj. Zdaj pa te vprašamo Brivec kako

se upa naš inženir o tem letnem času krajšati zidarjem počitek. — Ali bi se rad od njih žaljev prislužil kako »mandolo«. — Drugič pa vprašamo njega in še koga drugega, ali je sploh pravilno i dopustljivo, da se v Lipico vabi Italjane. Ali nimamo v Trstu in drugod po Avstriji dovolj žalostnih zgledov. — Ako se kaj pripeti, kar sicer ni v mislih naših mirnih domačinov, bodo le naši trpeli. — Na vse zadnje pa menimo, da bi naš g. obrtni nadzornik lahko obril gospoda inženirja Kravsega, ker po našem mnenju je le on toga »šiopera« kriv.

Veselia ženske podružnice sv. Cirila i Metoda pri sv. Ivanu, se bode vršila jutri u društvenem domu. — Tržaški Slovenci imajo največjo moralno dolžnost podpirati našo podružnico oziroma družbo sv. Cirila in Metoda. — Gotovo bodo tudi nam nekdanji milejši dnevi zasijali; ali to ne bode še tako kmalu, — ker v Avstriji gre vse silno počasi, kadar bi šlo za prilog Slovanom v tem, ko z vso naglostjo hiti in se širi ponemčevanje in poitaljančevanje naše zapuščene mladine. — Ako hočemo doseči kedaj svoje pravice, doseči svoje šole v Trstu, moramo z vso silo skrbeti, da vzdržimo vsaj edino slovensko šolo pri sv. Jakobu, kot vidni znak naše eksistence v Trstu. Ker če pade še ta steber, potem bi bilo zelo tužno za nas in za položaj tržaških Slovencev. V ime samoobrambe vabi Brivec vse rodoljube jutri k sv. Ivanu.

Izjava vpravnštva.

Urednik: Kaj želite?

Nekdo: Rad bi obril enega iz naših krajev — imam ga prav na srečo.

Urednik: Svobodno, Vi lahko brijete tega in onega v Briveu, seveda na poštenu način, brez razžaljenja in na lastno odgovornost, ali za tako osebno britje je Brivec upeljal »takso«. Za vsakih deset tiskanih vrst plačate eno krono.

Nekdo: Kaj eno krono, plačam tudi tri, samo da ga pošteno obrijemo. —

Ali pride vsak plačan dopis v Brivea.

Urednik: Pride, samo številko se ne more naprej zagotoviti; to je odvisno od gradiva.

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jestil za naše gospodinje. V zalog imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi druga zega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljanskim, kontoveljskim in drugim družinam.

Udani

Ivan Čergol
trgovec.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — Nisem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** zaiž. kapitala. *Varstvena zaloga je znašala* 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

Asikuracije so znašale:

1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 549.000 gld.**

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

**črno istrsko in dalmatinsko,
belo vipavsko vino.**

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

„Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na slovenskem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik.**

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v mesecu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nov.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez teh listov.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelji. Obresti se vsako leto kapitulu dripisujejo, da tekó obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	88.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. **3.212.095 10**

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Edino pravi Paglianov sirup

◀▶ kri očiščajoč. ▶◀

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel pretestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatijica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
◀▶ sadje, ribe, vina itd. ▶◀

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorenj dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštnih znamkah ob enem z naročilom. Vsakokrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Nikaka skrivnost

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišti kri

OPOMIN v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Pagliano sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta ali drugih Pagliano. Ernest Pagliano iz Napolja skuša držnostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdo **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — **na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano.** (To je glavni znak.) Zdjaj ste razumeli.

Domača krojačnica

TRST

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporoča se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ
v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — **Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami.** Postrežba točna. — Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani
Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja tvrdka

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih svetil za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: **Upravništvo „Slovenke“ — Trst.**

Pri moj tvrdki
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta št. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki pri Škofji Loki št. 19. (Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo **žganje**, dober okusen **brinjevec** kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepilna za moške želodce. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosi gornji.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobó vse potrebne jestvino za katero si bođi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po uzkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
Priporoča se udani

Jakob Perhac,
lastnik.

